

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2013, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 8. 1. 2013, č. j. .... byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Uherské Hradiště ze dne 5. 12. 2012, podle kterého poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 10 %, takže není invalidní.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly doručeny žalované dne 1. 3. 2013.

Rozhodnutím žalované ze dne 21. 3. 2013, č. j. .... byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2013 bylo potvrzeno.

V žalobě ze dne 6. 5. 2013 vyslovil žalobce nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť posudkový lékař řádně nepřezkoumal jeho celkový zdravotní stav, nevyžádal si nové zdravotní posudky, nemohl proto učinit odpovídající představu o jeho aktuálním zdravotním stavu. Dle žalobceva názoru se jeho celkový zdravotní stav nijak nelepší, ale naopak zhoršuje, často není schopen se ani zvednout z postele nebo židle, chodit, zavázat si boty, vysvléci a obléci oděvy, a dokonce ani učinit pravidelnou denní hygienu. Dále v protokolu o jednání je uvedeno, že posudková lékařka prostudovala lékařské nálezy jako doplnění informací o jeho zdravotním stavu, tyto se však v jeho zdravotní dokumentaci nenachází, ani žádná taková vyšetření u uváděných lékařů neabsolvoval. Jedná se o ortopedické vyšetření MUDr. C. ze dne 7. 1. 2013 a 12. 2. 2010, rehabilitační vyšetření MUDr. D. ze dne 2. 1. 2013. Dále v jedné části protokolu stupeň poklesu jeho pracovní schopnosti je hodnocen jako 30 %, v jiné části jako 10 %. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 31. 5. 2013 uvedla, že kontrolním zjištěním bylo prokázáno, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí došlo skutečně k písařské chybě, když byly nesprávně uvedeny na straně 4 druhý až pátý odstavec, tj. tři lékařské zprávy a pokles o 30 %, ačkoliv z ostatního textu odůvodnění a podkladového posudku je zřejmé, že k námitkám žádné další lékařské zprávy doloženy nebyly a pokles činí jen 10 %. Tato nepřesnost však nemá žádný vliv na objektivnost posudkového hodnocení a na samotný výrok napadeného rozhodnutí. Tato nesprávnost bude opravena opravným usnesením, které následně bude doručeno žalobci. Doposud není součástí dávkového spisu.

Vzhledem k tomu, že žalobce zpochybňuje objektivnost posouzení a správnost stanovení míry procentuálního poklesu, navrhla žalovaná ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě podle platné právní úpravy.

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Uherské Hradiště bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 6. 11. 2012. Na základě posudku lékařky OSSZ Uherské Hradiště ze dne 5. 12. 2012 byl zhodnocen zdravotní stav jako dlouhodobě nepříznivý, rozhodující příčinou byl bolestivý páteřní syndrom, avšak lehčího stupně postižení. Citované postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Citovaný posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2013, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění.

Jak uvedeno výše proti rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uvádí, že v posudku nebyly uvedeny všechny skutečnosti, např. bylo uvedeno, že je jeho chůze zlepšena s plnou

zátěží, ale již není upřesněno, že chůze je zlepšena od operace, kdy bylo koleno zcela nepohyblivé a on nemohl na nohu vlastně ani došlápnout. Nyní je schopen ujít jen pár metrů, pak již cítí nepřiměřenou bolest. Udává, že od operace prakticky nevychází z domu, neboť téměř není schopen chůze, a to ani za pomoci berle. Díky tomu také přibírá na váze, přestože omezuje jídlo. Dále má problémy s páteří, která byla zlomena v důsledku automobilové nehody, potíže má od mládí. Páteř ho bolí téměř neustále, má problém vstát ze židle nebo postele, bere léky od bolesti, a to v takovém množství, že si vypěstoval alergické reakce.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 20. 3. 2013. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace za účasti posuzovaného dospěla lékařka k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení však na rozdíl od lékařky OSSZ Uherské Hradiště určila stav po operačním výkonu na levém kolenním kloubu s příznivým pooperačním funkčním nálezem na kolenním kloubu. Vzhledem k přihlédnutí při posudkovém hodnocení k lehkému bolestivému páteřnímu syndromu a pracovní profesi (prodávač se zkráceným pracovním úvazkem) hodnotila poúrazový stav na levém kolenním kloubu kapitolou XV., oddíl B, položka 9 písm. a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míru poklesu pracovní schopnosti stanovila 10 %. Dle jejího názoru se jednalo o lehké omezení hybnosti jednoho kloubu dolní končetiny. Jako vedlejší onemocnění specifikovala více etážový algický vertebrogenní syndrom, zejména v oblasti bederního úseku páteře, dle dokumentace jde o dlouhodobě dobře stabilizovaný stav. Na základě citovaného posudku vydala žalovaná přezkoumávané rozhodnutí dne 21. 3. 2013, č. j. ...., jímž námitky žalobce byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 8. 1. 2013 bylo potvrzeno.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 23. 7. 2013. Posudková komise za účasti odborného lékaře ortopeda hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho účasti na základě podkladové dokumentace, zdravotní dokumentace, taxativně vyjmenované a posudkově zhodnocené v posudku, který byl účastníkům řízení doručen. Žalobce byl posuzován k profesi vyučeného dělníka, řidiče. Po prostudování doložené dokumentace a po vlastním vyšetření při jednání konstatovala posudková komise, že u posuzovaného jde o souběh dvou málo funkčně závažných zdravotních postižení. Funkce levého kolenního kloubu je jen minimálně omezena, spíše bolestivostí než objektivizovatelnou funkční poruchou, koleno je stabilní, bez nutnosti zajištění podpurným aparátem. Stav vyžaduje jen vyloučení přetěžování kloubu v nepříznivých vynucených polohách, stejně jako vyloučení nevhodných sportovních aktivit. Na páteři byla zjištěna lehká porucha statiky a dynamiky, anamnesticky při akutním zhoršení se ztúžením svalstva kolem bederní páteře a bolestivostí křížokyčelního skloubení. Postižení míchy, míšních kořenů a pletení prokázáno nebylo. Jiná závažná zdravotní postižení objektivizována nebyla. Posudkový závěr zněl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl bolestivý páteřní syndrom, míra poklesu pracovní schopnosti byla učiněna podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění 5 %. Se zřetelem k dosavadní praxi bylo provedeno zvýšení hodnocení o 5 %, takže celkově činí míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Tímto hodnocením je současně zohledněna i provedená artroskopie kolenního kloubu, která vedla

k funkční úpravě, přetrvává pouze bolestivost, nikoliv pohybový deficit. Posudková komise se tudíž v posudkovém závěru ztotožnila s hodnocením posudkové lékařky OSSZ Uherské Hradiště. Pro přešetření při jednání posudková komise zjistila, že funkční stav levého kolenního kloubu je uspokojivý a i posuzovaný udává spíše dlouhodobé obtíže s páteří, proto stav hodnotila odlišně od lékařky ČSSZ pracoviště Brno. Nešlo však o stav uvedený v žalobě, tedy zařazení pod kapitolu VI., položka 8 přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Protože neurologická výpadová symptomatologie nebyla na končetinách zjištěna, a to ani v minulosti. K omezení denních aktivit musí pro uznání poklesu pracovní schopnosti vést vždy objektivizované funkční postižení, nikoliv jen udávané subjektivní obtíže.

Při jednání u Krajského soudu v Brně dne 8. 8. 2013 uvedl žalobce, že jeho problémy s páteří jsou datovány od roku 1993, kdy došlo k motohavárii. Stěžoval si na bolesti ve spodní bederní části, které mu vystřelují do obou dolních končetin. Stav je léčen za pomoci injekcí a rehabilitací. Od svých 19 let pracuje především brigádnicky, jednalo se např. o prodej zmrzliny v sezóně. Od roku 2012 však již nikde nepracuje, je veden na úřadu práce.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce Krajskému soudu v Brně vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je bolestivý páteřní syndrom, podrobně a přesvědčivě zdůvodněn v posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 23. 7. 2013. Dle názoru soudu posudková komise přesvědčivějším a podrobnějším způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah tohoto funkčního postižení, nehledě na to, že i žalobce jako stěžejní zdravotní potíže uváděl bolesti páteře. Soud proto vycházel z hodnocení obsaženého především v posudku PK MPSV ČR v Brně, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logicky a srozumitelně odůvodněný, bezrozporný. V této souvislosti poukazuje i na to, že při posuzování míry invalidity se jedná o otázku odbornou, medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Zdravotní stav žalobce v podstatě shodně popsal posudek lékařky OSSZ Uherské Hradiště ze dne 5. 12. 2012 a posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 23. 7. 2013. Byť v námitkovém řízení bylo provedeno odlišné hodnocení, lékařka ČSSZ pracoviště Brno jako stěžejní zdravotní postižení hodnotila stav po operačním výkonu na levém kolenním kloubu, soud se neztotožnil s učiněným posudkovým závěrem, neboť byl přesvědčivým způsobem vyvrácen a vyargumentován posudkem PK MPSV ČR v Brně. Posudková komise učinila i úvahu stran dalších onemocnění, tyto však neshledala dostatečně posudkově významné.

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 23. 7. 2013 pokládá za správný, logický, hodnotící zdravotní stav žalobce ke dni rozhodování žalované. Nepochybil proto, pokud nevyhověl námitkám žalobce vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované dospěl tak závěru, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, dle § 78 odst. 7 s.ř.s., proto ji jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. srpna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová